

ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΝ ΔΙΗΓΗΜΑ

Η ΑΛΥΣΙΣ

ΤΟΥ ERMIN COBB

[Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου]

Τό ὅτι οὗτος κατώρθωσε νά ἀποφύγῃ τήν τύχην τῶν συντρόφων του προήλθεν ἐκ τοῦ γεγονότος, ὅτι οὗτος ἐπειδή ἦτο ὁ τελευταῖος τῆς σειρᾶς κατὰ τὸν ἀπελπιστικὸν ἀγῶνα ἐσύρето μόνον ἀπὸ τὴν μίαν πλευρὰν καὶ ὄχι ἀπὸ τὰς δύο, ὅπως οἱ ἄλλοι, ἐξ ἄλλου μόλις ὁ δινόμενος εἶχε ἐπιπέσει κατὰ τῶν ἄλλων ἔπιασε μὲ τὰς δύο χεῖρας τὸν κρῖνον ὁ ὁποῖος τοῦ συνέσφιγγε τὸν λαμὸν καὶ οὕτως ἐσώθη.

Γογγύζων ἐσηκώθη. Μὲ πασιμοδικὰς κινήσεις ἐπεχείρησε νά ἀποσπασθῆ ἀπὸ τὴν σειρὰν τῶν ἄλλων καὶ ἐψιθύριζε εἰς τὴν μητρικὴν του γλώσσαν φθόγγους πλήρεις τρόμου καὶ ἀκαταλήπτους. Κάτι τὸ ὅποῖον ἴσως εἰς τὴν γλώσσαν του ἐσήμαιεν ῥινόκερος τὸ ἐπανελάβε πολλὰς φορὰς.

Οἱ ἄραβες ἂν καὶ δὲν ἐθεώρουν πλέον ἄξιον τῆς ζωῆς, τὸν ἔσυραν ἐντούτοις μαζὺ τῶν εὐχαριστημένων, διότι τουλάχιστον ἔσωσαν τὸν ἔνα.

Καὶ ἔτσι ἐπροχώρουν εἰς τὰ ἄγρια ἐκεῖνα μέρη πλέον μόνον ἐξ ἡ ἑπτά ἐνῶ προηγουμένως ἦσαν εἴκοσι ἐπτά. Ἐβάδιζον ἀρκετὰ γρήγορα τὴν αὐτὴν δὲ νύκτα ἔφθασαν μίαν μεγαλυτέραν μετακομιδὴν ἐνὸς ἐμπορίου ἐκ Πορτογαλίας.

Ἀνεκοίνωσαν τί συνέβη καὶ παρέδωκαν τὸν αἰχμάλωτον ὁ ὁποῖος μαζὺ μὲ τοὺς ἄλλους μετεφέρθη εἰς Mombasa.

Μία λέμβος μετέφερε τοὺς δούλους ἐκεῖθεν εἰς ἓν ὠρισμένον μέρος εἰς τὴν ἀνοικτὴν θάλασσαν.

Ἐπειδὴ ἦτο νέος καὶ δυνατὸς εὐρήζε ἐμέσως ἀγοραστὴν.

Εἰς πλοίαρχος ἀμερικανὸς, ὁ ὁποῖος εἰς τὴν πατρίδα του ἦτο πνευματικὸς ἠγόρασε αὐτὸν.

Τώρα ἀπὸ τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας δεμένος ἀντὶ ἀπὸ τὸν λαμὸν ὁ μοναδικὸς ἐπιζήσας ἐκ τῆς καταστροφῆς ἐφορτώθη μὲ ἑκατοντάδας ἄλλους συντρόφους εἰς τὸ κατὰστρομα ἐνὸς ἀμερικανοῦ ἱστιοφόρου. Τὸ ταξείδιον ἔλαβε χώραν ὑπὸ εὐνοϊκοῦς σχετικῶς ὄρους. Μόνον ἓν μικρὸν ποσοστὸν τοῦ ζῶντος φορτίου ἀπέθανε καθ' ὁδόν. Ἐπιμελῶς ἀποφεύγον ἀγγλικὰ καὶ ἀμερικανικὰ πολεμικὰ πλοῖα, τὰ ὁποῖα ἦσαν ἐπὶ τὰ ἴχνη πολλῶν τοιούτων πλοίων, τὸ ἱστιοφόρον προσώρμισε εἰς μίαν μυστικὴν ἀκτὴν μεταξὺ τοῦ Τσάρλεστον καὶ τοῦ Σαβανᾶ. Ἐνταῦθα ἀπεβίβασε λαθρεμπορικῶ τῷ τρόπῳ ὁ εὐσεβὲς πλοίαρχος τὸ ἐμπόρεμά του καὶ ἀφοῦ ἐπώλησε αὐτὸ ἀνεχώρησε μὲ τὸ ἱστιοφόρον του καὶ μὲ τὰ θυλάκια πλήρη χρήματος διὰ τὴν πόλιν Πόρτλαντ ἵνα ἀναπαυθῆ ἐκεῖ καὶ νά εὐχαριστήσῃ τὸν κύριον καὶ δημιουργὸν του, διότι ὁ πλοίαρχος Χόστα δὲν ἦτο μόνον ἓνας εὐσεβὴς, ἀλλὰ καὶ ἓνας εὐγνώμων ἄνθρωπος.

* *

Κατὰ τὸ ἔτος 1920 ἔζη εἰς τὰ πέριξ τοῦ Smitohtwn ἐπὶ τῆς Long Island εἰς κύριος ὁ νόμισι G. Claybourne Brissot. Ἐζη πολὺ περαιοσμένος καὶ ἐγνώριζαν ὀλίγα περὶ αὐτοῦ.

Ἦτο γνωστὸν, ὅτι κατήγετο ἀπὸ τὰ κράτη τοῦ Νότου. Δὲν ὠμίλει ὅμως καμμίαν διάλεκτον τοῦ Νότου. Θὰ ἠδύνατο τις νά τὸν ἐκλάβῃ μᾶλλον διὰ Ἀγγλοαμερικανὸν. Μόνον ἓν πολὺ ἐξησκιμένον οὖς ἠδύνατο νά ἀκούσῃ ἐδῶ καὶ ἐκεῖ ἀνωμαλίας τινὰς περὶ τὴν προφορὰν τῶν λέξεων. Συνήθως τὰ σύμφωνα, ἰδίως τὸ

ὅδ' ἦσαν τραχέα καὶ κατέπινε τὸ γ εἰς τὸ τέλος τῶν λέξεων. Ἀλλὰ διὰ τοῦτο ὑπῆρχε μία ἐξηγήσις. Εἶχεν ἀνατραφεῖ εἰς τὸν Βορρᾶν. Ἐν μέρει τῆς ζωῆς του εἶχε διέλθει εἰς τὴν Νέαν Ὑόρκην, τὸν ὑπόλοιπον καιρὸν ἔζη εἰς τὰ κτήματά του πληροῖον τοῦ Smithtown.

Οὐδεὶς δεσμὸς, ἐφαίνετο, νὰ τὸν συνδέη μὲ τὴν κυρίως πατρίδα του. Οὐδέποτε ἐξ ἄλλου ἐταξείδευσε εἰς τὰ κράτη τοῦ Νότου, ἂν καὶ ἡ ἀρκετὰ σημαντικὴ περιουσία του ἐφαίνετο νὰ προέρχηται ἐκεῖθεν. Ἰστέ ἐπίσης δὲν ἠκούσθη νὰ ἀναφέρῃ συγγενεὶς τὸν ζώντας εἰς τὸν Νότον. Δὲν ἀνῆκεν εἰς καμμίαν ἐκ τῶν ὀργανώσεων τῶν Νοτιοαμερικανῶν ἐν Νέα Ὑόρκη.

Ἄν καὶ ὡς παιδίον ἀσφαλῶς θὰ περιεβάλλετο ἀπὸ μαύρους ὑπηρέτας καὶ πιθανῶς θὰ εἶχε καὶ μαύρην τροφὸν, ἐν τούτοις δὲν διετήρει μαύρους ὑπαλλήλους εἰς τὴν οἰκίαν του. Καὶ τοῦτο εἶναι τὸ περίεργον, διότι οἱ Νοτιοαμερικανοὶ ἀγαπῶσι νὰ διατηρῶσι εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῶν μαύρους. Ὁ ὑπηρέτης του ἦτο γάλλος, ὁ μάγειρός του ἀρμένιος, ὁ σφερὸς του Ἴταλός, ὁ κηπουρὸς του Σκωττός καὶ αἱ γυναῖκες ὑπάλληλοι τοῦ οἴκου του κατήγοντο ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐκ Σουηδίας καὶ Ἰρλανδίας.

Ἐζη πολὺ περιορισμένους, σχεδὸν σὺν ἐρημίτις, Ἐταξείδευε πολὺ ἀλλὰ πάντοτε μόνος, τὸ πολὺ ἐλάμβανε μαζὺν του τὸν ὑπηρετήν του ἢ τὸν σφερὸς του. Τὴν Εὐρώπην καὶ ἰδίως τὰ νότια αὐτῆς μέρη ἐγνώριζε πολὺ καλά.

Εἶχε νυμφευθεῖ ἄλλοτε, ἀλλὰ ἐψιθύριζον ὅτι ἢ ἐν τῷ μεταξὺ ἀποθανοῦσα σύζυγός του τὸν εἶχε ἐγκαταλείψει μετὰ συζυγικὸν βίον δύο ἐτῶν. Ἐλέγετο ἐπίσης ὅτι εἶχε ἀποκτήσει καὶ τέκνον καὶ ἂν καὶ ἐπιστεῦετο παρὰ πάντων ὅτι τὸ παιδί αὐτὸ ἦτο ἀκόμη εἰς τὴν ζωὴν, οὐδέποτε ἠκούσθη λά μνημονεῦται ἀπὸ τὸν πατέρα του.

Φῆμαι ἐκλυκοφόρου, ὅτι τὸ παιδί ἦτο ἀνάπηρον καὶ δι' αὐτὸ ὁ πατέρας του τὸ εἶχε ἐκδιώξει ἀπὸ πλησίον του. Πειστικαὶ ἀποδείξεις ὅμως ἔλλειπον δι' ὅλας αὐτὰς τὰς ἀορίστους φήμας.

Ὁ μόνος ἀνθρωπος, ὁ ὁποῖος ἐγνώριζε αὐτὸν καλλίτερον καὶ εἶχε ἀποκτήσει τὴν ἐμπιστοσύνην του ἦτο ὁ δικηγόρος του ἐν Νέα Ὑόρκη, ὁ κύριος Κύρος Η. Τυρέε.

Μεταξὺ τῶν ὁμογενῶν του ἄλλοστε δὲν εἶχε φίλους καὶ γνωστοὺς. Ἐφαίνετο, ὅτι προετίμα τοὺς ξένους καὶ εἰδικῶς τοὺς γάλλους, οἱ

ὁποῖοι καὶ τὸν ἐπεσεῖπτον ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν. Ἴσως νὰ ἐξετίμα εἰς τοὺς γάλλους γνωστοὺς του τὴν ἀνεκτιμητοτάτων διὰ πολλὰ πράγματα, ὅπως καὶ διὰ τὸ ζήτημα τῶν φυλῶν.

Ἴσως νὰ εἶχε καὶ γάλλους προγόνους, ἐξ ἄλλου τὸ ὄνομά του Brissot ἀφῆνε νὰ ὑπονοηταί τοιοῦτον τι.

Ἦτο ἔνθερος φίλος τῆς Μουσικῆς. Ὁ ἴδιος ὑπέροχος πιανίστας καὶ ὀπωσδήποτε καλὸς ἀοιδός. Ὅπως καὶ εἰς ἄλλα πράγματα οὕτω καὶ ἐδῶ ἐπρωτίμα Γάλλους, Γερμανοὺς καὶ Ἴταλοὺς συνθέτας.

Ἦτο μετρίου ἀναστήματος, σχεδὸν παχὺς, εἶχε λεπτὰ χαρακτηριστικὰ, λεῖτα μαῦρα μαλλιά καὶ ὄνειροπόλα σταχτιά ματία.

Ὁ χαρακτήρ του ἦτο πολὺ συντηρητικὸς, περιορισμένος, σχεδὸν φοβισμένος. Ἀσφαλῶς ἦτο μία προσωποκρίτης. Ἀλλὰ ἐφαίνετο, ὅτι ἤθελε νὰ κρύψῃ τοῦτο ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους.

Συνήθως ἔφερε σοῦρα ἐνδύματα ἐνῶ ἀπειναντίας προετίμα ἀνοικτὰ γραβάτα καὶ εὐχαριστεῖτο νὰ φέρῃ μεγάλη μπριζάντια εἰς τοὺς δακτύλους του. Τοῦτο πολὺ ὀλίγον ἀνταπεκρίνετο εἰς τὴν κατὰ τὰ λοιπὰ πολὺ σοβαρὰν ἐμφάνισίν του.

Ἦτο φυσικῶς ἐπόμενον νὰ ἐνδιαφέρεται ὁλόκληρος ἢ γειτονιὰ διὰ τὸν κύριον Brissot.

Παρετήρουν αὐτὸν μὲ πολλὴν περιέργειαν. Ἐσπαζαν τὸ κεφάλι τους δι' αὐτὸν. Ὡς ἐκ τούτου ἐξεπλάγησαν ἀρκετὰ, ὅτι οὗτος μίαν ἡμέραν ἐπὶ μιᾶς αἰφνιδίας ἱπποδρομίας ἐνεφανίσθη ἐπὶ ἐνός κτήματος, τὸ ὁποῖον συνόρευε μὲ τὸν ἰδικόν του.

Ἡ ἱπποδρομία ἐλάμβανε χώραν εἰς τὸ κτήμα ἐνός κυρίου Blackburn. Ἐκεῖ ἐφιλοξενεῖτο καὶ ὁ δικαστὴς Μαρτίνος Σιλβέστιο. Οὗτος εἰς χρόνους παρρωχημένους ὑπῆρξε μέλος τοῦ Κογκρέσσου, πρῶτον διορισθεὶς Διοικητὴς τῆς Νοτίου Ἀτλαντικῆς. Τὸ βράδυ μετὰ τὰς ἱπποδρομίας ἐκάθητο ὁ κ. Blackburn εἰς τὴν ταράτσαν μαζὺν μὲ τὸν διάσημον ξένον του.

Ἦτο μετὰ τὸ μεσονύκτιον. Οἱ ἄλλοι κάτοικοι τῆς οἰκίας εἶχον ἀποσυρθεῖ εἰς τὰ ἰδιαίτερα διαμερίσματά των. Ἐπ' ἀρκετὸν χρόνον ἐκάθηντο οἱ δύο φίλοι σιωπηλοὶ καπνίζοντες τὰ ποῦρα των. Τέλος ὁ ξένος διέκοψε τὴν σιωπὴν.

—Blackburn, εἶπεν οὗτος βαθυστόχαστα, τί εἶναι λοιπόν ἢ μεγαλυτέρα τραγωδία εἰς τὴν ζωὴν τῶν ὁμογενῶν μας; Καὶ χωρὶς νὰ διακόψῃ ἐξηκολούθησε. (ἔπεται συνέχεια)